

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3681/2568

พนักงานอัยการจังหวัดกาญจนบุรีโจทก์ นาย พ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 39, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 92, ป.อ. มาตรา 335, ป.อ. มาตรา 336 ทวิ, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 71

ย่อ / หลักกฎหมาย

การยอมความกันตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (2) หมายถึง การยอมความในทางอาญาเท่านั้น มิได้หมายความว่า เมื่อมีการยอมความกันไม่ว่าจะในเรื่องใดแล้ว จะทำให้คดีอาญาต้องระงับไปด้วย เมื่อผู้เสียหายแถลงต่อศาลชั้นต้นว่า "ไม่ติดใจดำเนินคดีส่วนแพ่งกับจำเลย สำหรับคดีส่วนอาญาขอให้อยู่ในดุลพินิจของศาล" คำแถลงของผู้เสียหายดังกล่าวเป็นเพียงข้อตกลงไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลยในทางแพ่งเท่านั้น ส่วนที่ผู้เสียหายแถลงต่อศาลชั้นต้นว่า "สำหรับคดีส่วนอาญาขอให้อยู่ในดุลพินิจของศาล" นั้น เป็นการแถลงขอให้ศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจกำหนดโทษจำเลยตามที่เห็นสมควรเท่านั้น มิใช่เป็นการยอมความกัน เมื่อไม่มีข้อตกลงโดยชัดแจ้งว่าผู้เสียหายไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลยในทางอาญา สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ย่อมไม่ระงับไปตาม ป.วิ.อ. มาตรา 39 (2)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 92, 335, 336 ทวิ เพิ่มโทษจำเลยตามกฎหมาย ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินที่ยังไม่ได้คืน 12,800 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยให้การรับสารภาพ และรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335 (1) วรรคแรก ประกอบมาตรา 336 ทวิ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 2 ปี รวม 3 กระทง จำคุก 6 ปี เพิ่มโทษกระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกกระทงละ 2 ปี 8 เดือน รวม 3 กระทง จำคุก 6 ปี 24 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกกระทงละ 1 ปี 4 เดือน รวม 3 กระทง จำคุก 3 ปี 12 เดือน ให้จำเลยคืนทรัพย์สินที่ลักหากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคา 12,800 บาท แก่ผู้เสียหาย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกคำขอให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์สินเป็นเงิน 12,800 บาท แก่ผู้เสียหาย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ฎีกาโต้แย้งกันรับฟังเป็นยุติได้ว่า จำเลยเป็นน้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับนายศักดิ์ศิริ ผู้เสียหาย เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 ผู้เสียหายแถลงต่อศาลชั้นต้นว่า "ไม่ติดใจดำเนินคดีส่วนแพ่งกับจำเลย สำหรับคดีส่วนอาญาขอให้อยู่ในดุลพินิจของศาล" ตามรายงานกระบวนการพิจารณาวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 คดีมีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) หรือไม่ เห็นว่าการยอมความกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) หมายถึง การยอมความในทางอาญาเท่านั้น มิได้หมายความว่า เมื่อมีการยอมความกันไม่ว่าจะในเรื่องใดแล้ว จะ

ทำให้คดีอาญาต้องระงับไปด้วย เมื่อผู้เสียหายแถลงต่อศาลชั้นต้นว่า "ไม่ติดใจดำเนินคดีส่วนแพ่งกับจำเลย สำหรับคดีส่วนอาญาขอให้อยู่ในดุลพินิจของศาล" คำแถลงของผู้เสียหายดังกล่าวเป็นเพียงข้อตกลงไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลยในทางแพ่งเท่านั้น ส่วนที่ผู้เสียหายแถลงต่อศาลชั้นต้นว่า "สำหรับคดีส่วนอาญาขอให้อยู่ในดุลพินิจของศาล" นั้น เป็นการแถลงขอให้ศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจกำหนดโทษจำเลยตามที่เห็นสมควรเท่านั้น มิใช่เป็นการยอมความกัน เมื่อไม่มีข้อตกลงโดยชัดแจ้งว่าผู้เสียหายไม่ติดใจดำเนินคดีแก่จำเลยในทางอาญา สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ย่อมไม่ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น อย่างไรก็ตาม คดีนี้ โจทก์ฟ้องว่าจำเลยเป็นน้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกับผู้เสียหาย และขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 335, 336 ทวิ ความผิดดังกล่าวจึงเป็น การกระทำที่พี่หรือน้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกระทำต่อกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 71 วรรคสอง ศาลฎีกาเห็นควรลงโทษจำเลยน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกกระทงละ 1 ปี รวม 3 กระทง เพิ่มโทษกระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกกระทงละ 1 ปี 4 เดือน ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกกระทงละ 8 เดือน รวม 3 กระทง เป็นจำคุก 24 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

ฉัตรชัย ไทรโชต · สุพิชญ์ กรอบคำ · พัฒนไชย ยอดพยุง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3681/2568>